

[Justitsministeren]

nemføre et møde med en socialrådgiver i kommunen. Det væsentlige må være, at den lovgivning, som vi vedtager, sikrer, at kvinderne bliver gjort opmærksom på mulighederne for at få vejledning. Kvinderne skal kun, såfremt de selv ønsker det, vejledes om de eksisterende støttemuligheder.

Jeg mener, at det at gøre social vejledning obligatorisk forekommer formynderisk, og det vil også skabe en mængde unødvendige og unyttige møder i den kommunale socialforvaltning, nemlig i de mange tilfælde, hvor kvinden er fast besluttet på at få svangerskabet afbrudt. Her vil jeg godt gentage, at der er ca. 20.000 aborter om året, og forslaget vil så medføre, at der skal holdes møde med en socialrådgiver i alle 20.000 sager. Hertil kommer, at vejledningen efter forslaget flyttes fra amtskommunerne til kommunerne. Jeg mener, at en involvering både af amtskommunerne, som fortsat skal være de ansvarlige for samrådene, og kommunerne kan skabe fare for et unødigt udgiftskrævende bureaukrati.

Sammenfattende må jeg gentage, at regeringen ikke kan støtte det forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat.

Lise Hækkerup (S):

Da Folketinget i 1973 vedtog loven om fri abort, som den stort set ser ud i dag, var det forbundet med et væsentligt fremskridt på kvindeområdet. Det blev med den lovs kvindens egen afgørelse, om hun ville gennemføre et svangerskab.

I Socialdemokratiet stemte vi af gode grunde for loven, naturligvis ikke kun på grund af den større kvindefrigørelse, men også af samfundsmæssige, sociale, familiemæssige og etiske grunde.

Forslagsstillerne til det forslag, som behandles i dag, Kristeligt Folkeparti, vil uden tvivl opponere mod min anvendelse af begrebet etik i denne forbindelse, men i Socialdemokratiet finder vi det i dag som i 1973 dybt uetisk at været tvunget født.

Ifølge Kristeligt Folkeparti er det i dag for nemt at få foretaget en abort efter 12 uger. Loven, som den ser ud i dag, siger, at ikke alene skal der være fare for kvindens liv, men også en alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred skal ligge til grund, hvis lægen skal træffe afgørelse om indgrebet. Vi

mener, at alle lovens indikatorer er væsentlige, og kan derfor ikke følge forslagsstillernes påstand om, at loven er for vidtgående.

I Socialdemokratiet har vi imidlertid så meget tillid til den danske lægestand, at vi føler os helt trygge ved, at det er den enkelte overlæge, der uden om samrådet skønner, at såvel kvindens fysiske som psykiske helbred er truet, hvis indgrebet ikke finder sted, og af den årsag ser vi i dag ikke nogen grund til at foretage ændringer i lovens § 2.

Med hensyn til de øvrige paragraffer, der ønskes ændret, stiller vi os ligeledes afvisende, idet vi er af den opfattelse, at netop som samrådene er sammensat i dag med en socialrådgiver og to læger, hvoraf den ene er specialist i gynækologi, den anden i psykiatri, er patienten godt dækket ind. I øvrigt er vi også lidt skeptiske over for, hvordan man kan dokumentere den særlige indsigt i menneskelige og etiske spørgsmål, som er foreslået i ændringen til § 4. Hvad er det egentlig for en uddannelse, som giver en sådan indsigt?

Fremsættes anmodning om svangerskabsafbrydelse over for en læge, kan denne jo også gøre kvinden opmærksom på, at hun kan få vejledning om den foreliggende mulighed for støtte til gennemførelse af svangerskabet. Det står udtrykkeligt i loven, ligesom det udtrykkeligt står i loven, at kvinden af en læge skal vejledes i indgrebets beskaffenhed og direkte følger samt oplyses om den risiko, der er forbundet med det. Det er altså ikke samtaler patient og læge imellem, der mangler i forbindelse med svangerskabsafbrydelse efter 12. uge, og mon man ikke også kommer ind på spørgsmålet om bortadoption i den forbindelse?

I Socialdemokratiet er vi med andre ord ret trygge ved loven, som den ser ud i dag, og vi finder altså ikke nogen umiddelbar grund til at ændre den.

Helge Adam Møller (KF):

Hensigten med Kristeligt Folkepartis lovforslag er at undgå nogle af de mere end 20.000 provokerede aborter, der hvert år finder sted i Danmark. Jeg tror, alle her i Folketinget kan tilslutte sig den hensigt.

Jeg vil indledningsvis sige, at vi ikke finder nogen af de tre anførte forslag hensigtsmæssige eller egnede, og derfor kan vi ikke tilslutte os lovforslaget. Vi mener, at den vigtigste og